

[Ebba Strange.]

jo et spørgsmål om vilje, og det er et spørgsmål om at tilrettelægge arbejdet i kommunerne, så man kan selvfølgelig også administrere det.

Men der er ikke vilje til at gennemføre forslaget, det er det, der er sagen. Man ønsker altså ikke at være med til at give arbejderne den større tryghed, og det kan vi jo så kun beklage og håbe, at forholdene vil ændre sig, så man en dag vil lovgive ud fra de interesser, arbejderne har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Undersøgelse i adoptionsager).

(Lovforslag nr. 143. Fremsat 15/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller (S):

Det foreliggende lovforslag tilsigter i første række at placere de opgaver inden for adoptionsområdet, som hidtil har været varetaget af mødrehjælpen, plejehjemsforeningerne samt af direktoratet for Københavns børne- og ungdomsværn. Det drejer sig i denne forbindelse om den meget vigtige undersøgelses- og godkendelsesordning, der er i forbindelse med adoptioner, og jeg skal her nævne, at forslaget har meget nær sammenhæng med den sociale bistandslov, der træder i kraft den 1. april i år.

Forslaget indeholder tillige en bestemmelse om at indføre en lettere undersøgelses- og godkendelsesprocedure, når det drejer sig om familieadoptioner inden for den nærmeste familie, eller i andre tilfælde, hvor der består et særligt tilknytningsforhold,

f. eks. gennem nært og længerevarende bekendtskab mellem adoptanterne og barnets biologiske forældre. Vi mener ikke, at der i disse tilfælde er behov for den meget omfattende undersøgelses- og godkendelsesprocedure.

Der foreslås også en ensartet godkendelses- og undersøgelsesprocedure, når det drejer sig om adoptioner af udenlandske og danske børn. Eksempler har vist, at denne regel måske har manglet i vores adoptionslov, så dette forslag hilser socialdemokratiet med stor tilfredshed. Målet er jo at finde frem til det hjem, der er bedst egnet for det pågældende barn, og det uanset om det drejer sig om et dansk eller et udenlandsk barn, der skal bortadopteres.

For at sikre barnets tarv bedst muligt foreslås det, at godkendelseskompetencen bliver henlagt til et særligt samråd ved de amtskommunale socialcentre.

Et andet punkt er, at der oprettes et centralt adoptionsnævn. Dette nævn skal tage sig af klager over de nævnte samråds eventuelle afslag. Adoptionsnævnet skal også føre tilsyn med samrådene og koordinere deres godkendelsespraksis, og endelig skal nævnet også tage sig af udvælgelse af børn ved anonyme adoptioner.

Det er nødvendigt med oprettelse af dette nævn. Man opnår at få samlet visse opgaver på adoptionsområdet ét sted. Det giver en bedre koordinering og en ensartet praksis, og den har vi brug for.

Forslaget lægger op til en helt rigtig løsning, og jeg skal hermed give socialdemokratiets tilslutning til, at forslaget bliver behandlet og gerne meget hurtigt, da bistandsloven jo træder i kraft allerede den 1. april.

Birgitte Oxdam (V):

Der er to anledninger til dette lovforslags fremkomst. For det første skal adoptionsloven nødvendigvis synkroniseres med bistandsloven, som træder i kraft den 1. april 1976. For det andet er det, og for mig væsentligere, en god lejlighed til at tage hele spørgsmålet om godkendelse af adoptanterne op til nærmere overvejelse. Bremssagen fra Ålborg har nok skabt uro i mange andre sind end mit, og jeg skal da også love i udvalget nærmere at bore i de forhold, der her kan medvirke til at skabe en Bremssag.